

Kitab Daniel - Nomer Saratus Tujuh Puluh Genep

Wahyu Ilahi jeung Hudang Panungtungan: Pamikiran tina Tetenjoan Daniél

Jeff Pippenger

2024-04-06

Dina pasal sapuluh kitab Daniel, Jibril keur ngalaksanakeun pagawean nampilkeun tafsir lengkep tina kitab Daniel ka umat Allah dina poé-poé panungtungan. Daniel ngawakilan umat Allah dina poé-poé panungtungan, anu dina kitab Wahyu téh nya éta saratus opat puluh opat rébu. Ku kituna, saratus opat puluh opat rébu hudang pikeun nyarandé kana kanyataan yén maranéhna geus dipabalencarkeun, sakumaha diwakilan ku Daniel dina pasal salapan. Maranéhna ogé hudang kana pamahaman yén ujian gedé anu ku éta takdir langgeng maranéhna dipastikeun téh nyaéta ujian gambar sato galak, anu lumangsung saméméh maranéhna disegel, jeung saméméh mangsa kasempetan ditutup dina hukum Minggu di Amérika Sarikat. Maranéhna keur ngungun ku kuciwa anu nyanghareupan maranéhna dina 18 Juli 2020, sarta dina kaayaan éta, maranéhna dipaparin hiji paningal ngeunaan Kristus di Rohangan Nu Pangsuci, sakumaha diwakilan ku Yesaya dina pasal genep.

Eta tetenjo éta, sakumaha digambarkeun ku boh Daniel boh Yesaya, ngamungkinkeun maranéhna ningali kaayaan maranéhna anu geus ruksak di payuneun Gusti anu mulya, sarta duanana direndahkeun nepi ka lebu. Tuluy Yesaya ngadéngé pananya anu naroskeun saha anu ku Allah baris diutus ka umat-Na, sarta Yesaya ngalalaworakeun diri, tapi anjeunna mimitina dipaparin panyucian.

Tuluy saur Kami, Cilaka teuing ka sim kuring! sabab sim kuring parantos binasa; ku margi sim kuring teh jalma anu biwirna najis, sareng sim kuring cicing di tengah-tengah hiji bangsa anu biwirna najis; margi panon sim kuring parantos ningali Sang Raja, PANGERAN semesta alam. Ti dinya salah saurang serafim ngalayang ka sim kuring, bari nyepeng bara hurung dina pananganana, anu dicandakna ku capit tina luhur altar. Tuluy eta dipapasten kana sungut sim kuring, sarta saurna, Lah, ieu parantos nyabak biwir maneh; sarta kajahatan maneh parantos dipiceun, sareng dosa maneh parantos disucikeun. Sim kuring oge ngadangu sora Gusti, anu ngandika, Saha anu rek Kami utus, sareng saha anu badé angkat pikeun Kami? Tuluy saur sim kuring, Ieu sim kuring; utus sim kuring. Yesaya 6:5–8.

Yesaya disucikeun ku bara tina altar, sarta Daniel disucikeun ku ningali eunteung tina visi kausal, anu nyababkeun nu ningalina robah jadi gambar anu dipandangna. Ka Yesaya diparéntahkeun supaya mawa éta amanat ka hiji bangsa anu ngadéngé tapi henteu ngadéngé, jeung ningali tapi henteu ningali.

Sarta Anjeunna ngandika, “Maneh indit, sarta bejakeun ka ieu bangsa, ‘Maraneh enya-nya ngadéngé, tapi henteu ngartos; sarta enya-nya ningali, tapi henteu nyaraho.’ Jieun hate ieu bangsa jadi kandel, jadikeun ceulina beurat, sarta peureumkeun panonna; ulah nepi ka

maranehna ningali ku panonna, ngadéngé ku ceulina, ngartos ku haténa, tuluy tobat, sarta dicageurkeun.” Yesaya 6:9, 10.

Yesaya hayang nyaho nepi ka iraha anjeunna kudu nyanghareupan umat anu ngarti tapi henteu ngartos, sarta ningali tapi henteu nénjo; ku sabab éta anjeunna naros, “dugi ka iraha?”

Tuluy ceuk sim kuring, “PANGERAN, dugi ka iraha?” Jeung Anjeunna ngawaler, “Nepi ka kota-kota jadi ruruntuhan tanpa pangeusi, jeung imah-imah tanpa jelema, sarta tanahna jadi tumerap pisan sunyi; sarta PANGERAN geus ngasingkeun jalma-jalma ka tempat anu jauh, jeung di tengah-tengah eta tanah aya paninggalan anu kacida gedena.” Yesaya 6:11, 12.

Tanah anu jadi poko nubuat Kitab Suci dina poé-poé panungtungan téh nyaéta Amérika Sarikat, anu “diruksak pisan nepi ka taya sésa,” nalika karuntuhan bangsa dibawa ku murtadna bangsa ku hukum Minggu. Ayat ka opat puluh hiji tina Daniel sabelas geus dipralambangkeun ku ayat ka genep belas dina pasal anu sarua. Dina ayat ka opat puluh hiji, “pangninggalan anu gedé di tengah tanah” diidentifikasi minangka “loba” anu diragragkeun. Talatah Yesaya, anu dirujuk ku Yesus nalika Anjeunna nyarita ka urang Yahudi anu sok ngabantah dina sajarah hirup-Na di antara manusa, ngécéskeun yén nalika hiji umat pakta baheula keur diliwatan, harita maranéhna boga ceuli jeung panon anu teu ngarti atawa teu ningali. Talatah Yesaya ngagambarkeun panggero panungtungan ka Adventisme Laodikea, anu mungkas dina hukum Minggu, tempat Adventisme Laodikea dimuntahkeun kaluar tina baham Gusti.

Anjeunna ogé bakal asup ka tanah anu mulya, sarta loba nagara bakal diruntuhkeun; tapi ieu bakal luput tina pananganana, nya éta Edom, jeung Moab, jeung pamingpin utama ti urang Amon. Daniel 11:41.

Yesaya jeung Daniel dipasihan tanggung jawab pikeun nepikeun panggero panungtungan ka Laodikea, sarta dina sentuhan katilu Daniel dina pasal sapuluh anjeunna dikuatkeun pikeun éta pancén.

Tuluy aya deui saurang anu nyabak ka sim kuring, anu rupana kawas manusa, sarta anjeunna nguatkeun sim kuring, sarta saur-Na, “He manusa anu kacida dipikacinta, ulah sieun: karapihan ka anjeun, sing kuat, enya, sing kuat.” Jeung sanggeus anjeunna nyarios ka sim kuring, sim kuring jadi kiat, tuluy nyarios, “Mugi gusti sim kuring ngandika; margi Gusti parantos nguatkeun sim kuring.” Daniel 10:18, 19.

Daniel dikuatkeun pikeun maparin pesen anu ku anjeunna tuluy kahartos nalika Mikhael lungsur dina pasal sapuluh. Yesaya dibéjakeun yén anjeunna bakal kudu maparin éta pesen nepi ka hukum Minggu. Dina hukum Minggu, hiji sésa umat bakal ditetepkeun.

Tuluy saur sim kuring, “Gusti, dugi ka iraha?” Anjeunna ngawaler, “Dugi ka kota-kota jadi ruruntuhan taya nu nyicingan, jeung imah-imah taya jelema, sarta tanah jadi sepi pisan; jeung Gusti geus ngajauhkeun manusa ka tempat anu jauh, nepi ka aya pangeseran anu gede di tengah-tengah éta tanah. Tapi angger kénéh bakal aya sapuluhna sahiji di jerona, sarta éta bakal mulang deui, tuluy bakal dilebur; saperti tangkal teil jeung saperti tangkal jati, anu zatna tetep aya dina éta tangkal-tangkal, waktu maranéhna ngaragragkeun daun-daunna: kitu ogé turunan

suci bakal jadi zatna.” Yesaya 6:11–13.

Nalika bakal aya “paninggalan anu gedé di tengah-tengah nagri” (dina hukum Minggu), bakal dinyatakeun hiji “sapuluhan,” anu “zat”-na nyaéta “bibit anu suci.” Akar kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “sapuluhan” nyaéta “persepuhan.” Gusti bakal miboga hiji “persepuhan” anu geus “balik,” dina hukum Minggu.

Jeung sagala perpuhan ti tanah, boh tina binih tanah, boh tina buah tangkal, nya éta kagungan PANGERAN: éta suci pikeun PANGERAN. Jeung lamun aya jalma rek nebus sabagian tina perpuhanana, manéhna kudu nambahan kana éta saparalimana. Jeung ngeunaan perpuhan tina kawanan sapi, atawa tina domba, nya éta tina naon baé anu ngaliwat handapeun iteuk, nu kasapuluh kudu suci pikeun PANGERAN. Imamat 27:30–32.

“sapersapuluhna” anu “mulih” téh suci kagungan PANGERAN, sarta éta téh bagian PANGERAN.

Sabab bagian PANGERAN teh umat-Na; Yakub teh bagian warisan-Na. Ulangan 32:9.

Jalma-jalma anu geus mulang saméméh hukum Minggu, nyaéta jalma-jalma anu dilambangkeun ku Yermia anu geus ngalaman kuciwa anu kahiji, ka maranéhna Gusti geus jangji yén lamun maranéhna rék mulang, maranéhna bakal jadi sungut PANGERAN, atawa juru carios-Na.

Mungguh kecap-kecap Gusti kapanggih ku abdi, tuluy ku abdi didahar; sarta pangandika Gusti janten kabungah jeung kasukaan hate abdi, sabab abdi disebat ku jenengan Gusti, nun PANGERAN, Allah semesta balad. Abdi henteu linggih dina pakumpulan jalma-jalma anu ngaguligah, ogé henteu milu suka; abdi linggih nyorangan ku sabab panangan Gusti, margi abdi ku Gusti geus dieusian ku amarah. Ku naon nyeri abdi langgeng, jeung tatu abdi teu tiasa diubaran, anu nampik pikeun cageur? Naha Gusti rek janten ka abdi saolah-olah tukang bohong, jeung saperti cai anu nguciwakeun? Ku sabab eta, kieu timbalan PANGERAN: Lamun maneh mulang, tangtu Kami bakal ngabalikeun maneh deui, jeung maneh bakal nangtung di payuneun Kami; jeung lamun maneh misahkeun anu mulya tina anu hina, maneh bakal jadi sungut Kami; sina maranehna mulang ka maneh, tapi ulah maneh mulang ka maranehna. Jeung Kami bakal ngajadikeun maneh ka ieu bangsa kawas témbok parunggu anu kukuh; maranehna bakal merangan maneh, tapi moal unggul ngalawan maneh; sabab Kami nyarengan maneh pikeun nyalametkeun maneh jeung pikeun ngaleupaskeun maneh, saur PANGERAN. Jeung Kami bakal ngaleupaskeun maneh tina panangan jalma-jalma jahat, sarta Kami bakal nebus maneh tina panangan jalma-jalma anu garalak. Yeremia 15:16–21.

Sésa-sésa atawa bagian kasapuluh anu mulang dina kasaksian Yesaya téh kudu didahar, sabab maranéhna dipaparin pesen Allah, sarta Firman-Na ogé kudu didahar. Maranéhna nya éta jalma-jalma anu bakal jadi sungut Allah, sarta ku hal éta maranéhna bakal nampilkeun Firman Allah anu kudu didahar ku jalma-jalma anu néangan kasalametan. Yermia henteu calik dina “pasamuan jalma-jalma anu ngahina,” sabab, saperti dina hal Daniél, waktu manéhna ningali titingalian éta, “pasamuan jalma-jalma anu ngahina” kabur. Yermia kungsi nyangka yén Allah ngabohong ka dirina, sabab panangan Allah ngidinan kuciwa anu kahiji dina 19 April 1844 dina sajarah Millerite, jeung 18 Juli 2020 dina poé-poé panungtungan. Jangji pikeun Yermia nya éta yén lamun manéhna “mulang,” sarta dina petikan Yesaya, “bagian kasapuluh” “mulang.”

Lamun Yermia “mulih,” anjeunna kaasup kana “sapersapuluh” dina Yesaya, anu suci, sarta mangrupa bagian PANGERAN, anu “zatna” aya dina maranéhna. Kecap Ibrani pikeun “zat” hartina tihang, jeung dijadikeun “tihang” téh nya éta jangji anu dipasihkeun ka urang Filadelfia.

Anu unggul ku jalan meunang, ku Kami rek dijadikeun tihang di Bait Allah Kami, sarta manehna moal kaluar deui salalawasna; jeung kana dirina ku Kami rek dituliskeun ngaran Allah Kami, jeung ngaran kota Allah Kami, nya éta Yerusalem anyar, anu turun ti sawarga ti Allah Kami; sarta ku Kami rek dituliskeun kana dirina ngaran Kami anu anyar. Sing saha anu boga ceuli, sing ngadenge naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:12, 13.

“pilar,” nya éta “substansi”-na maranéhna, ngawakilan ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan, sabab Kristus téh “pilar” anu nyangga Bait Allah.

“Salila dina kaayaan patah sumanget éta, abdi ngimpi anu ngantunkeun kesan anu jero kana pikiran abdi. Dina impian éta abdi ningali hiji Bait Allah, anu keur didatangan ku loba jalma. Ngan jalma-jalma anu ngungsi ka jero Bait Allah éta anu bakal disalametkeun nalika waktu parantos ditutup. Sakur anu tetep di luar bakal leungit salalanggengna. Jalma réa di luar, anu ngalampahkeun rupa-rupa urusan maranéhna, nyindir sarta ngécé ka jalma-jalma anu asup ka jero Bait Allah, sarta nyarios ka maranéhna yén rarancang kasalmetan ieu téh hiji tipu daya anu licik, yén saéstuna mah taya bahaya naon-naon anu kudu dijauhan. Maranéhna malah nyekel sawatara jalma pikeun nyegah maranéhna sangkan teu buru-buru asup ka jero témbok éta.

“Sieun dihina, sim kuring ngarasa leuwih hadé ngadagoan nepi ka jalma réa bubar, atawa nepi ka sim kuring bisa asup tanpa katingali ku maranéhna. Tapi lainna malah beuki nambahan tibatan ngurangan, sarta ku sabab sieun kaburu kasep, sim kuring buru-buru ninggalkeun imah teras ngadesek nembus riungan. Dina kahariwang sim kuring pikeun nepi ka Bait Allah, sim kuring henteu merhatikeun jeung henteu paduli kana riungan anu ngurilingan sim kuring. Nalika asup ka éta gedong, sim kuring ningali yén Bait Allah anu kacida gedéna ditopang ku hiji tihang anu pohara ageng, sarta kana éta tihang kabeungkeut hiji anak domba anu remuk-balur tur ngucur getih. Urang anu hadir di dinya siga nu geus nyaho yén éta anak domba geus disiksa jeung diremukkeun ku sabab urang. Sakumna anu asup ka jero Bait Allah kudu datang ka hareupeun éta anak domba sarta ngaku dosa-dosana.

“Pas pisan di hareupeun Anak Domba aya korsi-korsi anu dijangkungkeun, anu dipaké diuk ku sakelompok jalma anu kacida katingalina bagjana. Caang sawarga siga nu nyorot kana rarayna, sarta maranéhna muji ka Allah jeung ngahariringkeun pupujian sukur anu pinuh ku kabungahan, anu kadéngéna siga musik para malaikat. Ieu téh maranéhna anu geus datang heula ka hareupeun Anak Domba, ngaku dosa-dosana, narima pangampura, sarta ayeuna keur ngadagoan kalayan harepan anu bungah kana hiji kajadian anu pinuh ku kabagjaan.

“Sanggeus kuring asup ka jero éta gedong, kasieun nyorang ka kuring, jeung rasa éra yén kuring kudu ngarendahkeun diri di hareupeun jalma-jalma ieu. Tapi kuring siga didorong pikeun terus maju, sarta lalaunan ngaléngkah ngurilingan tihang supaya nyanghareupan anak domba éta, nalika tarompet disada, Bait Allah ngageter, sora-sora panangkaruk kameunangan ngagedur ti antara para santo anu karumpul, cahaya anu pikasieuneun nyaangan éta gedong,

tuluy sagalana jadi poék pisan. Sakabéh jalma-jalma anu bagja éta geus ngiles bareng jeung éta cahaya, sarta kuring tinggaleun nyorangan dina kasunyian anu pikasieuneun tina peuting. Kuring hudang dina kanyeri batin sarta méh teu bisa ngayakinkeun diri sorangan yén kuring ngan ukur keur ngimpi. Ka kuring karasa yén hukuman ahir kuring geus ditetepkeun, yén Roh Gusti parantos ninggalkeun kuring, moal kungsi datang deui.” Testimonies, volume 1, 27.

“Substance,” nyaéta anu aya dina sapuluh anu mulang, nya éta “pilar” anu nyangga Bait Suci. Daniel ningali titingalian kausal ngeunaan Anak Domba anu digantung dina pilar, sarta Anak Domba éta nya éta “pilar”. Nalika Daniel ningali titingalian anu agung éta, anjeunna dirobah jadi gambar pilar, sarta sapuluhna Yesaya ogé mibanda “substance” (pilar) di jero maranéhna, sarta substance éta kudu “didahar” ku sakur anu rek asup ka Bait Suci. Jalma-jalma anu asup ka Bait Suci, sarta ngadahar substance éta, nyaéta domba Allah nu séjén anu ngaréspon kana amanat tina panji anu diangkat dina hukum Minggu, nalika aya pangantun anu gedé di éta tanah. “Siki suci,” anu jadi substance Yesaya, nyaéta Anak Domba anu parantos dipaéhan ti saprak dasar dunya.

Nu kasapuluh anu mulang bakal dileupaskeun tina panangan jalma-jalma jahat, nalika dina hukum Minggu pamisahan antara Filadelfia jeung Laodikia ditetepkeun pikeun salalanggengna, sarta harita loba anu dijungkirbalikkeun. Jalma-jalma anu dijungkirbalikkeun éta diidentifikasi minangka jalma-jalma jahat anu teu ngarti. Maranéhna ogé bakal dileupaskeun tina panangan anu pikasieuneun, sabab maranéhna moal narima tanda sato galak.

Kieu kieu kieu PANGERAN Allah; Kami ge bakal ngeureunkeun balaréa Mesir ku panangan Nebukadrezar, raja Babul. Anjeunna jeung rahayatna anu sarengan jeung anjeunna, anu panggalakna di antara bangsa-bangsa, bakal dibawa pikeun ngancurkeun eta nagri; maranéhna bakal ngunus pedangna ngalawan Mesir, sarta ngeusian eta nagri ku anu paéh. Jeung Kami bakal ngajadikeun walungan-walungan garing, sarta masrahkeun eta nagri kana leungeun jalma-jalma durjana; sarta Kami bakal ngajadikeun eta nagri jadi suwung, jeung sagala anu aya di jerona, ku panangan urang asing: Kami, PANGERAN, geus ngandika kitu. Yesaya 30:10–12.

“Anu pikasieuneun bangsa-bangsa” teh pasukan pengganti raja kalér. Panji anu diangkat dina hukum Minggu dileupaskeun tina leungeun para parawan bodo, atawa jahat, sarta ogé dileupaskeun tina leungeun anu pikasieuneun ti bangsa-bangsa. Pasualan anu keur urang bahas di dieu nya éta yén Yesaya, jeung Daniel, jeung Yermia, jeung Yehezkiel, jeung Yohanes, sadayana dipaké pikeun ngagambarkeun kabangkitan jeung panguatan saratus opat puluh opat rebu anu mulang tina kuciwa tanggal 18 Juli 2020. Dina tetenjoan panungtungan Daniel, tetenjoan anu dipasihkeun di sisi walungan Hiddekel, Daniel dijadikeun ngartos boh tetenjoan internal boh eksternal tina Firman nubuat Allah, sarta anjeunna dikuatkeun pikeun nepikeun éta amanat.

Pesen ngeunaan anu internal jeung anu eksternal di hijikeun ku harti nubuat ngeunaan sirah, atawa “benteng,” dina ayat sapuluh, anu ngidentifikasi perang Ukraina anu ayeuna keur dilaksanakeun ku Putin. Konci éta pikeun ngidentifikasi sirah miboga panerapan internal jeung eksternal, jeung mimiti perang éta nandaan mangsa nalika duanana sirah jadi poko nubuat. Benteng atawa sirah salaku Rusia ngidentifikasi perang proxy kadua, anu ngarah ka perang proxy katilu, anu nandaan mimiti Perang Dunya III, sakumaha dilambangkeun ku perang Panium dina ayat lima belas.

Ayat genep welas téh nyaéta hukum poé Minggu, ku sabab kitu ti taun 2014, nalika perang Ukraina dimimitian, sakumaha dilambangkeun dina ayat sawelas jeung dua welas, nepi ka hukum poé Minggu, pagawéan panungtungan anu patali jeung panyegelan umat Allah diréngsékeun. Tafsiran Jibril dina Daniel pasal sawelas ngawakilan amanat anu nyucikeun, atawa nyégel umat Allah. Lamun kanyataan éta kaliwat, hartina sagalana kaliwat. Nubuat anu dibuka segélna, anu dina kitab Wahyu disebut Wahyu Yesus Kristus, sarta anu ku kitab Wahyu diidentifikasi minangka keur dibuka segélna pas méméh panutupan mangsa kasempetan, nyaéta hiji petikan husus tina kitab Daniel.

Sarta anjeunna nimbalan ka kuring, “Ulah nyégel ucapan-ucapan nubuat dina ieu kitab, sabab waktuna geus deukeut. Sing saha anu lalim, antepkeun manéhna tetep lalim kénéh; jeung sing saha anu najis, antepkeun manéhna tetep najis kénéh; jeung sing saha anu bener, antepkeun manéhna tetep bener kénéh; jeung sing saha anu suci, antepkeun manéhna tetep suci kénéh.” Wahyu 22:10, 11.

Dina poé-poé pamungkas, aya hiji mangsa nu tangtu nalika nubuat pamungkas dibuka segelna, sabab ayat éta nyebut, “waktuna geus deukeut.” Éta ungkara pisan, anu aya dina pasal pamungkas tina Wahyu, kapanggih deui ogé dina pasal kahiji.

Wahyu ti Yesus Kristus, anu dipaparinkeun ku Allah ka Mantenna, supaya Anjeunna nembongkeun ka para abdi-Na perkara-perkara anu moal lila deui bakal kajadian; sarta Anjeunna ngutus malaikat-Na sarta maparin tandha ku anjeunna ka abdi-Na, nyaéta Yahya: anu geus mere kasaksian ngeunaan firman Allah, jeung ngeunaan kasaksian Yesus Kristus, sarta ngeunaan sagala perkara anu anjeunna tempo. Bagja sing saha anu maca, jeung maranéhna anu ngadangu pangandika-pangandika nubuat ieu, sarta ngajaga perkara-perkara anu dituliskeun di jerona; sabab waktuna geus deukeut. Wahyu 1:1–3.

Dua ratus dua puluh, ku kituna dua puluh dua, mangrupa lambang ngahijina Keallahan jeung kamanusaan; sarta pagawean panungtungan malaikat katilu, nyaéta panyegelan saratus opat puluh opat rébu, diréngsékeun dina kontéks nubuat tina misil sapuluh parawan. Parawan-parawan wijaksana dina poé-poé panungtungan ngalaman kuciwa kahiji maranéhna dina 18 Juli 2020, sarta maranéhna sumebar kawas tulang-tulang paéh di jalan dina Wahyu pasal sabelas, nepi ka Juli 2023, dua puluh dua taun sanggeus prosés panyegelan dimimitian dina 2001. Harita “waktuna geus caket,” sarta Gusti lajeng ngangkat hiji “sora di padang gurun” anu geus narima éta pesen ti Jibril, anu geus narima éta ti Kristus, anu geus narima éta ti Rama.

Sora éta tuluy ngamimitian ngintunkeun éta amanat ka gereja-gereja, sarta éta amanat geus dikintunkeun ngaliwatan cara éléktronik sangkan bisa dibaca jeung/atawa didangukeun, kiwari dina leuwih ti genep puluh basa. Bagian nubuat anu geus dibuka segelna, nyaéta yén amanat éta kapanggih dina kitab Daniel.

“Kitab anu disegel téh lain kitab Wahyu, tapi éta bagian tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan. Malaikat maréntah, ‘Tapi anjeun, eh Daniel, tutupkeun ieu kecap-kecap, sarta segelkeun ieu kitab, nepi ka waktu ahir.’ Daniel 12:4.” Acts of the Apostles, 585.

“Bagian tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé pamungkas,” nyaéta ayat kaopat puluh. Éta lain saukur ayat kaopat puluh, tapi bagian tina ayat kaopat puluh anu kagambarkeun sanggeus waktu ahir dina taun 1989, jeung saméméh hukum Minggu dina ayat kaopat puluh hiji. Sajarah dina ayat kaopat puluh anu teu aya panyebutanana dina ayat éta sorangan nyaéta bagian tina nubuat anu patali jeung poé-poé pamungkas anu geus diségél, sarta ti bulan Juli 2023 geus keur dibuka segélna pikeun jalma-jalma anu milih pikeun ningali jeung ngadéngé.

Ayat opat puluh henteu nyatet nanaon ngeunaan sajarah anu lumangsung sanggeus ambrukna Uni Soviét dina taun 1989 nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji, nanging éta nyayagikeun landasan nubuat anu kudu dijadikeun tempat nempatkeun garis-garis nubuat séjénna. Jalma-jalma anu teu daék ningali jeung ngadéngé yén métodologi garis kana garis téh nyaéta métodologi hujan panungtung, henteu miboga kamampuhan pikeun ningali sajarah anu disumputkeun dina ayat opat puluh, sarta éta téh sajarah anu mangrupa Wahyu Yesus Kristus, anu ku Jibril sumping pikeun ditafsirkeun ka Yohanes jeung Daniél.

Urang baris neruskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Di Berea Paulus deui ngamimitian pagawéanana ku asup ka sinagoga urang Yahudi pikeun ngawartakeun Injil Kristus. Ngeunaan maranéhna anjeunna nyarios, ‘Jalma-jalma ieu leuwih mulya batan anu aya di Tesalonika, sabab maranéhna narima pangandika éta kalawan sagala kasadiaan pikiran, sarta unggal poé nalungtik Kitab Suci, naha hal-hal éta enya kitu. Ku sabab kitu loba di antara maranéhna jadi percaya; kitu deui awéwé-awéwé terpandang anu urang Yunani, jeung lalaki-lalaki, teu saeutik jumlahna.’”

“Dina nepikeun bebeneran, jalma-jalma anu kalawan jujur mikahayang aya dina nu bener bakal dihudangkeun kana nalungtik Kitab Suci kalayan rajin. Ieu bakal ngahasilkeun hasil anu sarupa jeung anu ngiringan kana pagawéan para rasul di Berea. Tapi jalma-jalma anu ngawawarkeun bebeneran dina mangsa ieu nyanghareupan loba anu sabalikna ti urang Berea. Maranéhna teu mampuh ngabantah ajaran anu dipidangkeun ka maranéhna, tapi maranéhna nembongkeun kateumani anu pohara gedé pikeun nalungtik bukti anu ditepikeun pikeun ngadukung éta, sarta nganggep yén sanajan éta téh bebeneran, henteu pati penting naha maranéhna narimana minangka kitu atawa henteu. Maranéhna nganggap yén kapercayaan jeung adat kabiasaan heubeul maranéhna geus cukup hadé keur maranéhna. Tapi Gusti, anu ngutus para duta-Na kalayan hiji amanat ka sakumna dunya, bakal nahan rahayat supaya tanggung jawab dina cara maranéhna nganggap kecap-kecap hamba-hamba-Na. Allah bakal ngahakiman sakumna jalma nurutkeun kana cahaya anu geus dipidangkeun ka maranéhna, naha éta écés keur maranéhna atawa henteu. Kawajiban maranéhna nyaéta nalungtik, sakumaha anu dipigawé ku urang Berea. Gusti ngandika ngaliwatan nabi Hosea: ‘Umat Kami dibinasakeun ku lantaran kurangna pangaweruh; ku sabab maneh geus nampik pangaweruh, Kami ogé bakal nampik maneh.’”

“Pikiran urang Béréa teu disempetkeun ku prasangka, sarta maranéhna daék nalungtik jeung narima bebeneran anu diwartakeun ku para rasul. Lamun jalma-jalma dina jaman urang nuturkeun conto urang Béréa anu mulya, ku nalungtik Kitab Suci saban poé, sarta ku ngabandingkeun amanat-amanat anu dibawa ka maranéhna jeung naon anu kacatet di dinya,

bakal aya rébuan jalma satia ka hukum Allah di tempat anu ayeuna ngan aya saurang. Tapi loba anu ngaku mikanyaah ka Allah teu boga kahayang pikeun robah tina kasalahan kana bebeneran, sarta maranéhna pageuh nyekel dongéng-dongéng anu matak resep tina poé-poé panungtungan. Kasalahan ngabutakeun pikiran sarta ngajauhkeun ti Allah; tapi bebeneran masihan cahaya ka pikiran, jeung kahirupan ka jiwa.” *Sketches from the Life of Paul*, 87, 88.